גליון 86 | אדר א' תשס"ח | 40 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

במה תורנית חידושולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ

ישע שלנו

מסירת הודיה על הנס בפיקוח נפש, שנעשה לכבוד שבת

על הפרשה ויקהל

הרב יצחק הלוי – רב המועצה המקומית וראש הכולל קרני שומרון

כח המשיכה של ארץ ישראל

רשת השבוע שלנו עוסקת בצעדים המעשיים של הקמת המשכן. הכל מגוייסים לטובת המבצע הגדול: "וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ, וְכֹל אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת ה' לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ" (שמות ל"ה, כ"א). ואמנם, התוצאות מדברות בעד עצמן: "מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא... וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ, **וְהוֹתֵר**" (שמות ל"ו, ה' – ז'). אור החיים הק' (ל"ו, ז') עומד על הסתירה שבין שני המונחים: "**דַיָּם**" ו"**וְהוֹתֵר**", ומציין: הם שני דברים הפכיים: אם "דים" – אינו "הותר"! ואם "הותר" – אינו "דים"! והוא מעלה סברה: "ואולי, שישמיענו הכתוב חיבת בני ישראל בעיני המקום. כי לצד שהביאו ישראל יותר משיעור הצריך, חש ה' לכבוד כל איש, שטרחו והביאו. ונכנס כל המובא בית ה', במלאכת המשכן. וזה שיעור הכתוב: והמלאכה, אשר צווה ה' לעשות במשכן, הספיקה להכנס בתוכה כל המלאכה שעשו בני־ישראל. הגם שהותר, פירוש שהיה יותר מהצריך, הספיק המקבל לקבל יותר משיעורו, על ידי נס".

מעניין. כל הדברים המקודשים אינם תופסים מקום. הארון מקודש מכל כלי המקדש, ואמרו חז"ל: "מקום ארון אינו מן המדה" (יומא כ"א, ע"א). הארון אינו תופס מקום. בית המקדש מקודש מכל ירושלים. וכאן במשכן "נבלעה" כל תרומת בני ישראל, בדרך נס, וכפי שבאר אוה"ח. ירושלים מקודשת מכל ארץ־ישראל, ועליה נאמר: "ולא אמר אדם לחברו – צר לי המקום, שאלין בירושלים" (שם). ארץ־ישראל מקודשת מכל הארצות, ועל כן מכונה היא ארץ הצבי (על פי יחזקאל כ', ה' וט"ו) – מה צבי, עורו נמתח – בהתאם לבשרו, כך ארץ־ישראל נמתחת – בהתאם לאוכלוסייתה. ארץ־ישראל איננה תופסת מקום על פני הגלובוס. למלה "Israel" אין מקום על "שטחה" של הארץ ביחס לארצות תבל. אבל איזה כח משיכה יש לארץ הזאת, אשר הפכה מאז ימות עולם מוקד למאבקים ולמלחמות.

הכתוב אומר: "וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו... עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן... בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן... כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בָּאָרֶץ כְּנָעַן" (בראשית ל"ו, א' – ו') ההיסטוריה של עשו מקפלת בתוכה ימים יפים של ישיבה בארץ כנען. הוא נושא נשים צבריות, מוליד ילדים "תוצרת הארץ", המקנה שלו ורכושו כולו "כחול־לבן", תפו"זים מ־Jaffa.

לעומתו, אחיו הצעיר, יעקב, נושא נשים בחרן, ילדים – "תוצרת חוץ", רכוש – מאדמת נכר, ובכל זאת, ביום אחד – על פי צו אלוקי – אורז יעקב את מטלטליו ואת כל רכושו: "וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו עַל הַגְּמַלִּים: וַיִּנְהַג אֶת־כָּל מִקְנֵהוּ, וְאֶת כָּל רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן". (בראשית ל"א, י"ז – י"ח). ועשו "מתקפל": "וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ, מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו" (ל"ו, ו'). לאן? אומר רש"י: לגור באשר ימצא! כלומר, גם הוא טרם החליט. אבל דבר אחד ברור לו לעשו: אין מקומו בארץ הזאת! הוא מתפנה מרצון. לאן? הוא

המשך בעמ' 5

	ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	באר־שבע
כניסת שבת	17:01	17:16	17:07	17:16	17:05	17:18
צאת השבת	18:13	18:15	18:14	18:14	18:12	18:16

חדשות יש"ע

כנס ירושלים החמישי

כנס ירושלים החמישי נגעל בשבוע שעבר כשהוא מותיר אחריו שובל התבטאויות חשובות של אישים בכירים בציבוריות הישראליות. הכנס, המהווה את המקבילה הלאומית לכנס הרצליה, עסק גם השנה בנושאים ביטחוניים, מדיניים-פוליטיים ובינלאומיים כשבמוקד הדיונים עמדו ירושלים והתוכניות המדיניות שעל הפרק.

לכנס, שהתקיים במלון הייאט ריג'נסי בבירה, הרבנים הראשיים, שרים וחברי כנסת מכל גוני הקשת הפוליטית, אנשי צבא בכירים מהארץ ומחו"ל, סנאטורים, אנשי אקדמיה בכירים מישראל ומחו"ל, בכירים במשק הישראלי, אנשי עסקים ומעצבי דעת קהל ואחרים, ונראה שהצליח לבסס לעצמו אחיזה והשפעה בקרב המשפיעים והמחליטנים בישראל. בין היתר הופיעו שם שרת החוץ ציפי לבני, יו"ר סיעת הליכוד גדעון סער וראש מועצת יש"ע, דני דיין. הרב הראשי לישראל, הרב יונה מצגר, פנה מעל הבמה לשרת החוץ שנכחה בכנס ירושלים ואמר לה: **"ירושלים היא מעל ומעבר לויכוח. ירושלים היא טאבו עליה לא מדברים. אל תגעי בירושלים. גם דיבורים על ירושלים מזיקים לנו. עם ישראל, שנלחם שנות דור על קיומו ומדינתו, לא יוכל להשלים עם מתן חלקים מרושלים לערבים ואת כבת למשפחה לוחמת וכלוחמת בעצמה, אמורה להבין זאת".**

מנהיג הליכוד בנימין נתניהו, שפתח את היום השני לדיונים, קרא על הבמה לחברי סיעת ש"ס: **"מדוע אתם עדיין בממשלה? מדוע אתם נותנים לאולמרט שטיח כדי שיוכל לתת את ירושלים? הם אומרים שהם מחכים למסמך חתום. אבל במצב הזה לא נוכל לחזור בנו. אני אומר שנית: ש"ס, מה אתם עושים שם? צאו מהממשלה ותצילו את ירושלים!"**

הראשון לציון הרב שלמה עמר תקף אף הוא את הנושאים ונותנים על חלוקת עיר הקודש: **"אני לא פוליטיקאי ולא מבין בפוליטיקה אבל אני אומר מעל הבמה הזו: אין רשות לשום אדם, יהיה אשר יהיה, לשלוח את ידו לירושלים. ירושלים שייכת לריבונו של עולם. חובה עלינו לעשות כל העת לכבודה של ירושלים כדי לחזק את העיר ואת ידי מגיניה. אני מבקש מהציבור הקדוש להתפלל לשלומה של ירושלים ולשלמותה".**

חבר עיריית ירושלים, ניר ברקת, אמר בכנס: **"לא יכול להיות שבמקום להביא תיירות, במקום לבנות עוד יחידות דיור, במקום לבלום את הנטישה של אלפי צעירים את העיר אנחנו צריכים להיאבק במו"מ החשאי שרמון מנהל ביחד עם אבו ראשיד על עתידה של ירושלים".** זווית מעניינת הציג הפרופסור למשפטים אליאב שוחטמן שאמר כי חוק יסוד ירושלים אוסר על הממשלה כל דיון על העברת הריבונות בירושלים לידיים זרות: "לאחר מלחמת ששת הימים התעוררה השאלה מה עושים עם השטחים? השופט אגרנט, נשיא בית המשפט העליון אמר כבר אז שהשטחים הם משוחררים ולא שטחים כבושים. גם שר המשפטים דאז הכריז כי בעתיד תספח מדינת ישראל את השטחים ששחררה במלחמת ששת הימים. **האם אנחנו חיים במדינת חוק או במדינת צחוק? ישנו חוק יסוד ירושלים שאוסר במפורש מסירה של כל חלק מירושלים, אז אני לא מבין איך יושבת ממשלה בירושלים, ופה מצהירה בגלוי שרת החוץ שאנחנו מדברים על ירושלים?"**

ממחזרים את המיחזור

כלוב צייד שנמצא בנחל פרת על־ידי צוות בי"ס שדה עפרה של החברה להגנת הטבע הפך לאחרונה ביוזמה מקורית לכלוב למיחזור בקבוקים. הציד בשמורת בנחל פרת אסור על פי החוק, ולמרות זאת ציידים מטמינים מלכודות לחיות הבר בשמורה. צוות של בי"ס שדה עפרה שגילה את המלכודת לקח אותה, ובבית הספר חשבו על רעיון מקורי - להפוך את המלכודת מחפץ הפוגע בסביבה לכזה השומר עליה, לעשות ממנה כלוב למיחזור בקבוקים. על הביצוע הופקדה מדריכת ביס"ש, שרון עמיחי, שהכשירה אותו לטובת הקהילה, והכלוב למיחזור בקבוקים ניצב אחר כבוד בחצר בי"ס שדה עפרה.

בקרוב שיפור הקליטה ביו"ש

המינהל האזרחי: תכנית מתאר ארצית לתקשורת שתאושר בקרוב תקל על בעיות הקליטה בטלפונים הניידים ביהודה ושומרון.

רבים מתושבי יש"ע נתקלים בתופעה הזו, כבישים ומקומות רבים שבהם אין קליטה למכשיר הטלפון הנייד. בין אותם המקומות נמצאים גם חלקים ביישובים, צמתים ראשיים וצירים מרכזיים ביהודה ושומרון. מחלקת הדוברות במועצת יש"ע פעלה בתקופה האחרונה כדי להעלות את הנושא לכותרות. התייחסות לכך היתה בחודש האחרון ביומן הבוקר של גלי־צה"ל שבה הביא הכתב לענייני התיישבות, גיא זורן, את דברי גורמים בפיקוד מרכז על מקומות ללא קליטה שבעבר אירעו בהם פיגועים. לדברי הקצינים מדובר במצב מסוכן ביותר, ובמציאות אחרת, אירועים דומים בשטח יכלו להסתיים בצורה שונה. קצין הביטחון של מועצת יש"ע, שלמה ועקנין, אמר על גלי האתר שרשת תקשורת מפותחת יותר יכולה להציל חיים: "המצב הזה כבר עלה לנו בעבר בדם. חשוב לזכור שיש גם מערכות נוספות הנתמכות על־ידי הסלולר, למשל לחצני מצוקה בכלי רכב של תושבים, שמבוסס על מערכת של 'מירס'". בחברות הסלולר אמרו כי הם מספקים שירותים באזורים נרחבים ביהודה ושומרון, ומקיימים בהתאם קשרים רצופים עם מערכת הביטחון וגופי החירום המקומיים. לדבריהם, מזה כשלוש שנים לא עולה בידיהם להקים אנטנות חדשות, עקב המתנה לאישורים שונים התלויים במנהל האזרחי. בתגובה לפניית גל"צ אמרו במנהל האזרחי כי מתוך הבנה לחיוניות מתקני השידור הסלולאריים באיו"ש, יזם המינהל תכנית מתאר ארצית לתקשורת באזור שתאושר בקרוב. התוכנית נועדה לקצר את הליכי התכנון המחויבים, ולאפשר הקמת מתקנים סלולאריים, בכפוף למתן היתר בניה בלבד.

לתחזק את הקואליציה שלו עד מתי שהוא ירצה, ואז הוא זה שיחליט על מועד הבחירות. לא אלי ישי, ולא אהוד ברק. בתור התחלה הקפיא ראש הממשלה את כל פיתוח ההתיישבות והבניה בירושלים וביהודה ושומרון. **תוכנית אולמרט היא לגבש טיוטת הסכם עד לסוף שנת 2008 ואז ליזום מהלך של הקדמת הבחירות כאשר אולמרט את סדר היום סביב**

להרים את המסך

בימים אלו עושה אולמרט כל שביכולתו כדי להרגיע את המערכת הפוליטית, בניסיון להשיג שקט תעשייתי למען התקדמות במשא ומתן החשאי על גורל ירושלים, הגבולות והפליטים. אולמרט מתכנן לגבש טיוטת הסכם עד לסוף שנת 2008 ואז ליזום מהלך של הקדמת הבחירות על רקע המהלך המדיני. פרישת ש"ס לאחר מכן כבר לא תעזור. השמאל ישכח לו את מחדליו, כשליו, ופרשיות השחיתות שנקשרו בשמו, ויעניק לו כהונה נוספת. מוכרחים לדרוש: הרימו את המסך וספרו מה מתבשל בחדרי חדרים.

בימים אלו עושה אהוד אולמרט כל שביכולתו כדי להרגיע את המערכת הפוליטית. הוא מבטיח הבטחות כזב לש"ס בדבר השהיית המשא ומתן בסוגיית ירושלים, ובמקביל מעניק לה ולחברי הכנסת שלה הטבות שונות ומגוונות. יש מי שחושב שאולמרט הוא פוליטיקאי מוכשר המנסה לשמור על שלמות הקואליציה שלו. נכון, אבל יש שם גם כוונה נסתרת: אל תיגעו לו במשא ומתן. בשקט, בשושו, מתנהלים להם דיונים ומתקבלות הסכמות עקרוניות למהלכים מדיניים מרחיקי לכת שעלולים להיות בכייה לדורות. ובממשלה - שתיקה. ובקואליציה - שקט תעשייתי. חייבים לבוא בדרישה לראש הממשלה ושליחיו: הרימו את המסך. תספרו לעם ישראל מה מתבשל שם בחדרי חדרים. אז אולי כדאי שנדגיש את הגלוי והידוע:

אהוד אולמרט מנהל בימים אלו משא ומתן מואץ עם הפלשתינים במטרה לגבש טיוטת הסכם שעיקרו נסיגה לקווי 67, גירוש מעל 100,000 יהודים, חלוקת ירושלים, מסירת כל שטח ההר בשומרון וביהודה המהווה סכנה קיומית לביטחון ישראל ונטישת המקומות הקדושים. המו"מ מנוהל במספר אפיקים, חלקם גלויים וחלקם נסתרים, ומעורבים בו השרים ליבני ורמון וכן צוותים נוספים בהם גם האנשים אשר הובילו את אסון אוסלו. חלקים מהמשא ומתן החשאי מתגלים מדי פעם בהדלפות ובפליטות פה. לעומת הצד הישראלי שמנסה לשמור על עמימות ולפזר ערפל, בעיקר כלפי חברי ש"ס, הערבים מודיעים בראש חוצות כי כי מתנהל מו"מ רציני ומתקדם עד הסוף - בכל הסוגיות. הפליטים ומה שהם מכנים "זכות השיבה", הגבולות, וכמובן חלוקת ירושלים.

אולמרט מקבל גיבוי לפעילותו המדינית מנשיא ארה"ב ג'ורג' בוש. בוש יסיים את כהונתו בשלהי שנת 2008. הוא צפוי לבקר פעם נוספת עד אז בישראל ולעמוד מקרוב על התקדמות המשא ומתן בין הצדדים. אולמרט לא מחכה לחברי הכנסת של ש"ס. הוא למד מקודמו, אריאל שרון. הכלבים יינבחו והשיירה תעבור. הצעקות והאיומים יעברו לידו, בכל מיני דילים פוליטים הוא יצליח **תוכניתו המדינית, מגבש את השמאל ומוביל אותו לניצחון.** כל מי שחשב שאולמרט לא ראוי להנהיג, כל מי שהתאכזב מכך שהמחאה הציבורית לא גרמה לראש הממשלה לקחת אחריות ולפחות התנחם בעובדה שזוהי כהונתו האחרונה של ראש ממשלה שנכשל במילוי תפקידו, עלול לקבל אותו שוב נישא על גבי מיקסם שווא. גם אם לא ייבחר שנית ותשובת הבוחר להצעותיו תהיה דחייה בפה מלא, כל משא-ומתן עתידי ייפתח מנקודת ההתחלה של סיכומי אולמרט אבו־מאזן.

סיעות הכנסת ובראשם סיעת ש"ס צריכים לדרוש מראש הממשלה לשים את הקלפים בצורה גלויה. להרים את המסך מעל שולחן המשא ומתן. לפזר את העמימות ואת הערפל כבר עכשיו ולהגיד את הדברים בצורה ברורה. חלוקת ירושלים, החזרת הפליטים, ועקירת מאה אלף ישראלים מבתיהם. בכל יום שזה לא מתקיים, מתקדם אולמרט לקראת הגשמת תוכניתו. והוא צועד לשם, על גביה של ש"ס שמהווה את גשר הזהב למהלך המסוכן.

יש הרוצים לחיות באשליות אבל בסרט הזה כבר היינו. ניסיון עקירת היישובים בחבל עזה בצפון שומרון מוכיח שכאשר יתבררו פרטי המשא ומתן המדיני כבר עלול להיות מאוחר מדי. במציאות כזו פרישה של ש"ס בעקבות הצגת הטיוטה המדינית ובה חלוקת ירושלים תיצור את התוצאה ההפוכה ותשחק לידי אולמרט בגיבוש מחנה השמאל. ●

חיבת הארץ של גדולי ישראל

הרב רפאל עמנואל חי ריקי "על התורה ועל העבודה בארץ הקדושה"

ה מקובל רבי רפאל עמנואל חי ריקי נולד ביום ט"ו בתמוז תמ"ח (1688) בעיר פירארא שבאיטליה לאביו אברהם ולאמו מרים. כבר בגיל שש נתייתם מאב, ודודו, אחי אמו, אסף את הילד לביתו ודאג לכל צרכיו החומריים והגשמיים. רבי עמנואל השקיע רבות בלימוד התורה עד שגדל ונעשה לחכם גדול בתורה. בהיותו בן 19 נפטר דודו ופרנסתו הוטלה על כתפיו. הוא נדד בין ערי איטליה ושימש כמלמד תינוקות. במהלך נדודיו חיבר ר' עמנואל את חיבורו הראשון שנקרא **"מעשה חושב"** על מלאכת המשכן ובו ביאור שיטות כל הראשונים במלאכת המשכן ובגדי הכהונה. בהקדמה לספרו, שיצא בונציה בשנת תע"ו (1716), כותב ר' עמנואל שתוך כדי לימוד הילדים היה גוזר מקלף את צורת האפוד וכאשר גמר מלאכה זו זירז אותו אחד הנגידים ליצור מקרטון את צורת המשכן כולה ובסיומה ראה צורך להעלות כל שיטות הראשונים במלאכת המשכן וכליו.

במהלך השנים נדד ר' עמנואל בין הערים גוריציה, ריגיו, פירנצה, ונציה, וטריאסט - שבה התחתן והתגורר במשך ארבע שנים. לאחר מכן במהלך שנתיים שבהן ישב בעיר גוריציה, הוציא את חיבורו השני **"חושב מחשבות"** ובו מאוגדים מאמריו של רבי עמנואל בנושאים שונים - 'מקווה טהרה' - על חישוב נפח המקווה ודינים הקשורים בו, מאמר 'תפילין דמרי עלמא' - העוסק בעניין תפילין בחול המועד, 'תורה מן השמים' - על פרשיות החומש, 'רוח נבואה' - על חידושים בהבנת הנביאים, מאמר 'קול כתבי הקודש' - על הכתובים, מאמר 'נוי בגדי שש' - חידושים על הש"ס, ומאמר 'עירוב פרשיות' - והוא פרושים על מדרשים. לאחר השהות בגוריציה, והוא בן שלושים, התאוותה נפשו ללימוד הקבלה בארץ ישראל באוויר הזך והנקי של צפת, במקום בו ישבו האר"י ותלמידיו. בשנת תע"ח (1718) דרכו רגליו על אדמת הקודש כשהוא מלא כיסופים להשגות נעלות וגנוזות וכך היה. בצפת זכה ר' עמנואל ללמוד את כל כתבי האר"י ולהתעלות בחוכמה זו כפי שהעיד על עצמו: **"...בצפת זכיתי ללמד מעצמי ספרי הרב האר"י, והעתקתי ספר אוצרות חיים כולו לקרותו, עד שמצאתי את שאהבה נפשי, ביני לבין עצמי, ובעליו עמי סייעני, בזכותו על כי נשתטחתי על קברו של האר"י ז"ל וחננתיו שזכותו תגן עלי להבין אמרותיו, אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתיים...".**

בצפת זכה ר' עמנואל לכבוד גדול על חוכמתו ויראתו וכך כתב עליו הרב אבולעפיה שהיה אחד מראשי הרבנים בארץ: "אותותי אלה מעלין בקודש זכרון מוביל כתבא דנא החכם השלם והכולל כמוהר"ר עמנואל חי ריקי נר"ו אשר חשקה נפשו להתהלך לפני ה' בארצות החיים. ועלה האיש ההוא מעירו וביתו עמו והאיר אל עבר פנינו פה עיה"ק צפת תוב"ב וראינו בו כמה מעלות טובות ומזכירין אותן לשבח...". בשבתו בצפת גמר ר' עמנואל חי ריקי את ספרו הגדול על המשנה הנקרא בשם **"הון עשיר"**. את ספרו זה החל לחבר עוד באיטליה בגיל עשרים וחמש וקרא אותו אז בשם **"דקדוקי עניות"** בשל ענוותנותו, ולמרות הפצרות שהפצירו בו לשנות את השם - לא שמע להם. רק כאשר יצא מארץ ישראל לחו"ל, ועברו עליו צרות רבות כי נשבה בידי אדונים קשים, וגזלו ממנו את כל אשר לו ורק כתב היד של ספר זה נשאר לו לפליטה - רק אז שינה את שם הספר ל"הון עשיר". בסיום הספר תלה הרב את הסיבות להצלחתו דווקא בארץ ישראל: **"אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו,**

בס"ד

לך כנום את כל היהודים

עקב המצב הבטחוני הקשה השורר בשדרות ובכל הארץ, אויבי ישראל מבחוץ וחלשי הרוח מבפנים מכינים תוכניות המסכנות את האומה כולה ועלולות לקרוע

שומרון ■ רושל ■ לגזר ■

תפקידנו לעורר רחמי שמים להתפלל לביטול התוכניות המסוכנות להתחזק כל אחד לפי כוחו בתורה ובמצוות

כבר פסק הרמב"ם (הל' תעניות א, ב): "דבר זה מדרכי התשובה הוא שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן... **וזה הוא יגרום להסיר הצרה מעליהם".**

בשו"ע (סימן תקע"ו סעיף א) כתב: "כשם שמתענים ומתריעים על הגשמים כך מתענים על שאר צרות כגון גויים שבאו לערוך מלחמה עם ישראל או ליטול מהם מס, או **ליקח מהם ארץ** וכו' הרי אלו מתענין ומתריעין עד שירוחמו".

נתאחד כל כלל ישראל כאיש אחד בלב אחד בעצרת

תפילה וזעקה בכותל המערבי

ביום חמישי כ"ט אדר א' ער"ח אדר ב'

בשעה 16:00

בהשתתפות

מרן הראשון לציון הרה"ג **מרדכי אליהו** שליט"א

אדמורי"ם, ראשי ישיבות, רבני ערים ויישובים

יחד נזעק אל ד' והוא ישמע שוועתנו

וכימי הפורים יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה וישועת ד' כהרף עין

ויקוים בנו "כל כלי יוצר עליך לא יצלח"

לפרטים
02-6519520
להסעות מרוכזות
052-8903905

הרב אברהם צוקרמן שליט"א
הרב חיים דרוקמן שליט"א
הרב אליעזר ולדמן שליט"א
הרב יעקב שפירא שליט"א
הרב אורי כהן שליט"א

הרב שאר ישוב הכהן שליט"א
הרב זלמן ברוך מלמד שליט"א
הרב נחום רבינוביץ' שליט"א
הרב דוד חי הכהן שליט"א
הרב אליקים לבנון שליט"א

הרב דב ליאור שליט"א
הרב צפניה דרורי שליט"א
הרב חיים שטיינר שליט"א
הרב יצחק בן שחר שליט"א
הרב שלום גולד שליט"א

שהחיינו וקיימנו והגיענו למקום הזה משוש כל הארץ צפת תוב"ב עם אשתי ובני להתייצב פה על התורה ועל העבודה בארץ הקדושה הזאת, מחכימת פת, באווירה הזך והנקי, וזכני בטובו הגדול לעשות מהדורה בתרא לזה הספר בתוספת מרובה על העיקר, ויהי ה' לעזר לי עד כלותו אותו היום יום ראשון אשר נכנסתי לשנה החדשה...".

כפי שנהג ר' עמנואל חי ריקי, עיטר כל מסכת בשיר קצר על עניינה של המסכת. כך כתב לדוגמא על מסכת שביעית: **"האל אותך ינצור, לך יראה בטוב מרעית, אם שדך לא תקצור, ביובל ובשביעית".** על מתנות עניים כתב: **"נא תחום עלי אביון, תן לו מעשר עני, כי תגל בתוך ציון, עם המעשר שני."**

אחרי שנתיים בהן ישב בצפת פרצה מגיפה גדולה בגליל העליון וכתוצאה ממנה נפטרה בתו. אז החליט ר' עמנואל לצאת מצפת, והוא ואשתו ושני בניו הנותרים יצאו לחו"ל. בהיותו בספינה התנפלו עליהם שודדי ים והוא ומשפחתו נלקחו בשבי. וכך כתב על הקורות אותו מאז יציאתו מהארץ: **"כי נשביתי בצאתי מארץ הקדושה ביום שישי אחר חצות היום, יום ר"ח חשוון שנת נת"פ עם אשתי ושני בנים, באלוקים אהלל דבר ואתו הודאה על מה שעבר ואזעק לאל העונה ביום צרתי, שישיבני על מכוני בארץ הקדושה...".** אחרי ארבעים יום נפדה ר' עמנואל בהשתדלות הגביר ר' שלמה בן חלפון ובא לאיטליה לעיר ליוורנו. אז חיבר ר' עמנואל את חיבורו העיקרי, **"משנת חסידים"** שהוא מאסף לכל המחנות בסידור ענייני הקבלה וביאורם באופן פשוט ומובן, ובעיקר הרבה לדון ובאר כוונות התפילה על פי דרך האר"י ז"ל. על ספרו זה נוסד פירוש "מגיד שני", שאותו חיבר רבי יעקב אריה לייב פרענקיל.

במשך ארבע שנים ישב ר' עמנואל על כס הרבנות בפלורנץ, שלאחריהן חזר לליוורנו ובה ישב עוד כעשר שנים. בתקופה זו נסע וביקר בערים המרכזיות של אותה התקופה ובהן: איזמיר, סאלוניקי, קושטא, אמסטרדם ולונדון, ולאחר מכן בסוריה בארם צובה, שבה התפרנס מהגבירים שבליוורנו שהיו שולחים לו סחורה, ובה גם חיבר את ספרו החמישי **"יושר לבב"** על הקבלה.

כשחזר לארץ התיישב בעיה"ק ירושלים. באותה תקופה חפץ ר' עמנואל לייסד ישיבה ולמטרה זו קנה את אחת מחורבות ירושלים והכינה לבית מקדש מעט. קשיי בניית הישיבה הרעו את מצבו הבריאותי והוא חלה עד שהיה כמעט על ערש דווי. לאחר מספר שנים יצא שוב מארץ ישראל על מנת להדפיס את ספריו **"אדרת אליהו"** - על כל הש"ס, ו**"חזה ציון"** - ובו פירוש לתהילים, וגם כדי לעשות מעמד קבוע לישיבתו כדי שיוכל לחזור לארץ ישראל ולשבת במנוחה על התורה ועל העבודה. בשנת תק"א נסע שוב לאיטליה לטפל בענייני פירעון החובות ובהקמת הישיבה בירושלים שלה קרא **"חברים מקשיבים"**, ולשם הדפסת ספרו. כשהתכוון לשוב אל ארץ הקודש, לאחר שנתיים בגולה, פגעו בו בדרכו לארץ ישראל, שודדים ששפכו את דמו לאחר שסירב לאכול בשר פיגולים והרגו אותו. היה זה בראש חודש אדר תק"ג.

המקובל הרב רפאל עמנואל חי ריקי שנהרג על קידוש ה', הובא לקבורה שבעה ימים אחר הירצחו בז' אדר תק"ג (1743) ונטמן בבית העלמין בירושלים. במבנה הישיבה שעל הקמתה שקד ועמל, נוסדה לבסוף ישיבת "כנסת ישראל" - בית מדרשו של 'אור החיים' הקדוש.

כח המשיכה של ארץ ישראל

המשך מעמ' השער

לא החליט עדיין. אבל לא כאן! וכלשון ה"כוזרי" במאמרו השני באות י"ד: "... ולסוף, נדחה עשו על אף גבורתו, מפני יעקב, עם כל חולשתו". כלומר, המאבק על הארץ הוכרע ללא יריה אחת! מול עצמה כזאת, אשר משדר יעקב, מקבל עשו על עצמו טרנספר מרצון.

הכתוב אומר: "סַח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם" (תהילים קי"א). ואומר על כך המדרש: "אמר להם הקב"ה לישראל - יכול הייתי לברוא לכם ארץ חדשה, אלא בשביל להראות לכם את כוחי, אני הורג את שונאיכם מפניכם, ונותן לכם את ארצם" (במדבר רבה כ"ג, י"א). כלומר, אומר הקב"ה: על אוגנדה גם אני שמעתי... וגם אני יודע, כי ארץ־ישראל היא "נחלת גויים". אבל אתם יושבים בה ומבררים ומסבירים להם לאומות העולם: למה לא להם! **ישנו קשר אינטגרלי בין הזיקה לתורה לזיקה לארץ־ישראל. ישנו קשר ישיר בין רפיסות רוחנית ל"קיפול דגלים".** הירושלמי בסוף פרק א' בברכות בהלכה ו' אומר: "לא הזכיר תורה בארץ - מחזירים אותו" (הכוונה בברכת המזון). ניתן להסביר כך: אם מנסים להאחז בארץ ללא תורה, אזי, ח"ו, מחזירים אותה (=את הארץ). פתאום מתעוררות שאלות, לבטים, הרהורים וספקות בצדקת הדרך. והירושלמי שם ממשיך לחקור: מה טעם? והוא משיב: "ויתן להם ארצות גויים!" והנה במקום להמשיך את הפסוק, מוסיף שם הירושלמי שתי מילים: מפני מה? והוא מסיים את הפסוק הנ"ל: "בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ" (תהילים ק"ה, מ"ה).

הארץ הזאת ניתנה לנו לא על פי מסע ניווטים מקרי של אברהם אבינו. ולכן, "לא ארץ נכרים לקחנו. ולא ברכוש נכרים משלנו, כי אם נחלת אבותינו, אשר בידי אויבינו, בעת מן העיתים, בלא משפט - נכבשה!" (חשמונאים א', ט"ו). ואחיזתנו בה היא פונקציה של תשוקתנו ונכונותנו להקריב למענה. וכמו שכתב בעל ה"תפארת שלמה" - רבי שלמה הכהן מראדומסק: **"והנה, ההתעוררות הזאת של תשוקת הארץ, כשתהיה באמת, מעומק הלב, שיראיב באמת בנפשו על כבוד הארץ הקדושה, הנה, בזה מעורר למעלה הרחמים והרצון על הגאולה במהרה"** ("תפארת שלמה" לפרשת מסעי).

ברכונים וזמירונים
לשמחות ואירועים
www.birkonim.co.il
02-9973875

סיפורו של מקום עצי שיטים

אלישע מלאכי

"וְ כֹל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ" (שמות ל"ה, כ"ד).

חוקרים רבים התלבטו מהו אותו עץ גדול־מימדים שממנו הכינו את קרשי המשכן ואת המוטות שבעזרתם נשאו את כלי המשכן. מפשט הפסוקים נראה כי מדובר בעץ הגדל במדבר ולכן בני ישראל יכולים להביא אותו כנדבה למשכן. רוב העצים המדבריים אינם גדולים וגבהי קומה בשל המחסור במים, אולם מציווי התורה נראה שמדובר בעץ אדיר־מימדים שענפיו יכולים להיות כה ארוכים ולשמש קרשים באורך 10 אמות – כ־5 מטרים, ולבריח התיכון שאורכו 30 אמה – כ־15 מטר. האם זהו עץ השיטה המוכר לנו ממדבריות הנגב ומדבר יהודה או שמא זהו עץ אחר?

מקובל על מרבית החוקרים כי אכן מדובר במיני עצי השיטה המוכרים לנו מהמדבר: שיטת הסוכך או שיטה סלילנית. עצים אלו מצויים בנופי סיני והנגב, רובם אינם גבוהים אך יש ביניהם עצים היכולים למלא את התפקיד של הבריח התיכון באורך 30 אמה. ענפים ארוכים מועטים יחסית ולכן היו ברשותו של רק חלק מהעם, ולשם כך היו צריכים מתנדבים שיתנדבו ויביאו אותם למלאכת המשכן.

אולם בעלי המדרש הבינו שאלו עצים אחרים: "ומהיכן היו הקרשים? יעקב אבינו נטע אותם בשעה שירד למצרים. אמר לבניו: בני, עתידים אתם להיגאל מכאן, והקדוש ברוך הוא עתיד לומר לכם משאתם נגאלין, שתעשו לו את המשכן, אלא עמדו ונטעו ארזים מעכשיו, שבשעה שיאמר לכם לעשות לו את המשכן, יהיו הארזים מתוקנים לכם. מיד עמדו ונטעו ועשו כן" (מדרש תנחומא, תרומה ט'). במדרש שיר השירים מזהים אפילו את המקום המסוים שממנו קצץ יעקב אבינו את אותם עצים: "אמר ר' לוי בר חייא: במגדלא דצבעייא (מגדל הצובעים – באזור הכינרת), קצצום והורידום עמם למצרים, ולא נמצא בהם

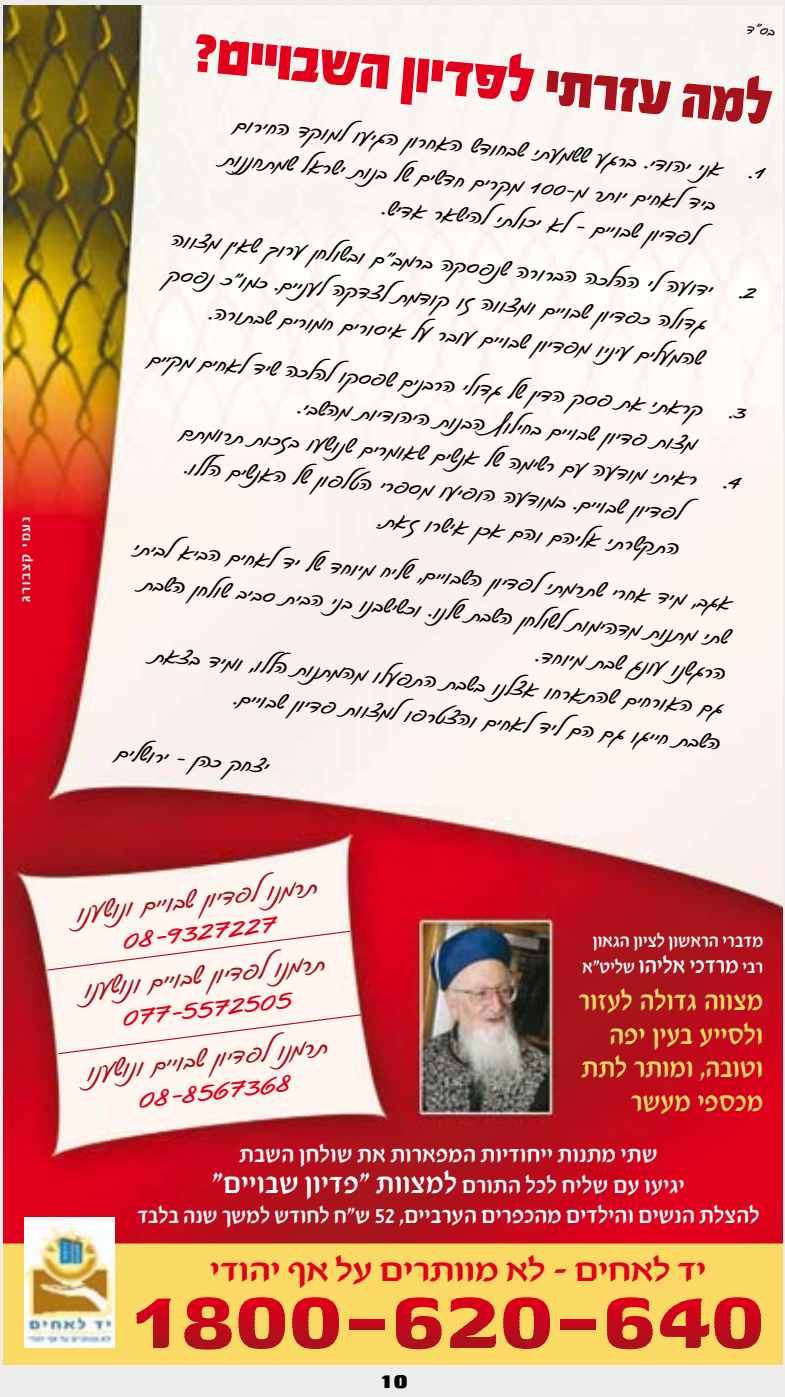

החברה להגנת הטבע
בית ספר שדה עפרה

קשר ופקע. **עצי שטים הוו במגדלא. והוו נוהגים בהם באיסור, מפני קדושת הארון**" (שיר השירים רבה א' יב'). תושבי מגדל הצובעים היו נוהגים קדושה בעצי השיטים שגדלו באזורם ולכן מופיעה השאלה האם מותר לעשות בהם מלאכה ובזאת להפר את קדושת הארון ואסר להם רב חנניה מפני "מנהג אבותיכם בידכם מה הם נהגו איסור אף אתם נהגו בהם איסור" (שם).

חז"ל ראו בעצים הללו עצים מיוחדים במינם. עצים אלו היוו את הבסיס של כל המשכן ומהם הכינו את מוטות הנשיאה, את השולחן של לחם הפנים, את ארון הקודש השוכן בקודש הקודשים, ואת העמודים של המשכן. עצים כאלו לא יכולים להיות "סתם" עצים המצויים בשטח אלא חייבת להיות בהם תכונה מיוחדת - תכונתם של השיטים שיסודם ביעקב אבינו ששתל אותם בשביל בניית המשכן בעוד מאות שנים. דווקא יעקב שזרעו שלם, שממנו יצאו שנים־עשר שבטי־יה הוא שמניח את יסודות המשכן. המשכן שינדוד עם בני ישראל במדבר יגיע אח"כ לגלגל, לשילה, לנוב ולגבעון בכניסתם של בני ישראל לארץ. המשכן שיסמל את זמן החנייה במדבר ואת זמני הנסיעה. ליבו הרוחני של העם, קשור ליעקב אבינו, אביהם של 12 הבנים אשר ביכולתו לראות כי ייצא מהם עם שבמרכזו - מקדש. "ממלכת כוהנים וגוי קדוש". אותם עצים ישמשו את המשכן הארעי הנודד עד שיבנה שלמה את בית העולמים - בית המקדש, ואז בנוסף לעצי השיטים המשמשים את כלי המקדש יביאו את אותם ארזי הלבנון הגבוהים והמרשימים. ●

להזמנת סיורים בבנימין שומרון ובקעת הירדן
בי"ס שדה עפרה 02-9975516

מבט להתיישבות

אלוני שילה

יפורה של שכונת אלוני שילה, השוכנת בלב נוף עוצר נשימה וטובלת בירוק סמוך לוואדי קנה שבשומרון, נמנה על אותם סיפורי גבורה וחלוציות בארץ ישראל. השכונה, השייכת ליישוב קרני שומרון, הוקמה בשנת 1999 כחווה חקלאית כדי ליצור רצף טריטוריאלי, ליישב את אדמות קרני שומרון, ולמנוע את ניסיון השתלטות הערבים עליהן. בתחילה נקראה החווה חוות נוף קנה – על־שם תוואי הנחל העובר בסמוך לה, ומאוחר יותר שונה שמה ל"אלוני שילה", על שמו של סמל ראשון שילה לוי ז"ל, בנם של הרב גד וחנה לוי מקרני שומרון, שנהרג באסון המסוקים בכ"ח בשבט התשנ"ז (4.2.97).

אט אט התפתחה אלוני שילה לשכונה צעירה וחלוצית, המונה כ־25 משפחות וכ־80 ילדים, עם מוסדות ציבור מפותחים ובהם גני משחקים, בית כנסת, מקווה טהרה, וכן מעון ילדים ומשחקיה. במקום פועלת מדרשת שיל"ת, המונה כ־120 תלמידות, ובראשה עומד הרב שי גרין. המדרשה חרטה על דיגלה כיעד את ההכנה להקמת בית יהודי, ומצליחה ב"ה למשוך בנות מכל הארץ.

נחל קנה, המפריד בין נחלת שבט אפרים לנחלת שבט מנשה עובר למרגלות השכונה ותושבי המקום נהנים מהנוף הסביבתי המדהים.

במקום מתוכננות להיבנות בעתיד (הלא־רחוק כפי שמקווים בשכונה) כ־250 יחידות דיור, וקולטים בימים אלו זוגות צעירים.

לפרטים: אריק **052-6162403**

בס"ד
לוח תפארת ישראל
לוח יהודי ממוחשב
חובה בכל בית כנסת
בגירסת תוכנה מתקדמת ובעיצובים מרהיבים
חדש!!! מקלדת לעידכון הודעות וזמני תפילה
"שי-אור" 04-8752364 להזמנות: שמעון 052-3765270
www.si-or.com

מאת הרב אהוד אחיטוב, ממכון התורה והארץ
קדושת הארץ

גידולי בית בשביעית בזמן הזה

עם גידולי בית בשביעית אנו נפגשים כשאנו מטפלים בעציצים בתוך בתינו, או כשאנו צורכים גידולי מצעים מנותקים. היתר זה מבוסס אף הוא על הקביעה ההלכתית ש"שביעית בזמן הזה מדרבנן". זאת משום שהיחס לדיני שביעית ביחס לקרקע הבית, הינו ספק בירושלמי (ערלה פ"א ה"ב) שלא הוכרע. שהרי בתורה נאמר ביחס לדיני שביעית (ויקרא כה, ד): "שדך לא תזרע" - וגידולי בית אינם בכלל "שדך", אך מאידך באותה פרשה נאמר (שם, ב'): "ושבתה הארץ שבת לה'" - וגידולי הבית נכללים בכלל גידולי הארץ. בשל כך כאשר שביעית נוהגת מן התורה כולם מודים שיש להחמיר על־פי הכלל שבספק איסור תורה מחמירים. אך בשל העובדה ששביעית בזמן הזה נוהגת רק מדרבנן נחלקו המפרשים כיצד להכריע בספק זה: רבי ישראל משקלוב פסק בספרו פאת השולחן (סי' כ בית ישראל ס"ק נב) שניתן להקל למעשה לגדל בקרקע הבית משום שמקילים בספק איסור דרבנן. זו גם דעת ערוך השולחן (הל' שמיטה ויובל סי' טז סעי' א), וכך גם כתב הגראי"ה קוק זצ"ל (שבת הארץ פ"א ה"ג אות ב): "ואילנות וצמחים שבתוך הבית, ספק הוא אם יש בהם איסור משום שביעית, אפילו באלו האבות והתולדות המפורשים. ובשביעית בזמן הזה דרבנן יש להקל במקום הפסד", ובקונטרס אחרון שבסוף ספרו שבת הארץ (סי' ג) הוא מקל רק בהפסד מרובה - זאת משום שיש המבארים שהירושלמי (שם) הסתפק רק בנוגע לאיסור "לא תעשה" אך פשוט לירושלמי שקיים "איסור עשה" של "ושבתה הארץ שבת לה'" (שבת הארץ קונטרס אחרון שם). כמו כן יש הסוברים שאף שהירושלמי הסתפק ביחס לאיסור תורה אך פשוט לו שהדבר אסור מדרבנן (תורת הארץ פ"ו), ככל ספק איסור שעיקרו מן התורה שלדעתם יש להחמיר בו (חזו"א שביעית סי' כב ס"ק א). יתירה מזו יש מן המפרשים המבארים שכל הספק אינו ביחס להיתר מלאכות בקרקע הבית אלא ביחס לדיני ספיחים (מראה הפנים ערלה פ"א ה"ב).

למעשה: מקובל היום להסתמך על ההכרעה העקרונית שניתן לגדל בתוך בית בשביעית בזמן הזה שהיא מדרבנן, אך בתנאי שהגידול ייעשה על גבי מצע מנותק ("עציץ שאינו נקוב"), וגם זאת רק לצורכי פרנסה או צרכים אחרים (לימוד, ריפוי וכדו'). ●

בשם זמרם

יגאל אלון ז"ל בביקור בגבעתי

יגאל אלון:
"אין להעלות על הדעת, שייאסר על יהודים להתנחל מחדש בעיר האבות הקדומה"

יגאל אלון נולד בחודש תשרי תרע"ט (1918) בכפר תבור. אלון היה מפקד הפלמ"ח, מראשי תנועת העבודה, ראש ממשלת ישראל בפועל לאחר פטירתו של ראש הממשלה לוי אשכול, חבר כנסת

ה, בתי אמנה ממשיכה בבניה בשומרון
אתכם לסימפוניה של איכות חיים!

רבבה

היישוב: דתי תורני **הקהילה:** 165 משפחות
הבית: חד משפחתי, 109 מ"ר בנוי + 63 מ"ר מעטפת

המחיר: ₪751,000

משפחות
10 מ"ר מעטפת

קרית נטפים

היישוב: דתי קהילתי **הקהילה:** 100 משפחות
הבית: חד משפחתי, 111 מ"ר בנוי + 73 מ"ר מעטפת

המחיר: ₪740,000

פחות
10 מ"ר מעטפת

איזק נדל"ן, שיווק, נכסים
רח' חובבי ציון 36, פ"ת, טל': 03-9303494, 050-5326929

www.amana.co.il 1-800-2

* הבתים בשומרון בנויים על קרקע עמודים לשמירת הטבע

ושר בממשלות ישראל מהממשלה ה־10 ועד הממשלה ה־17. יגאל אלון נפטר בי"ב באדר תש"ם (1980) ונטמן באדמת גינוסר. בעידוד ובמעשה ביסס את היישוב היהודי בחברון מאז ליל הסדר הראשון בשנת תשכ"ח (1968) אותו חגגו ראשוני המתיישבים במלון "פארק". ביום השני של חול המועד פסח הגיע לביקור השר יגאל אלון, ואמר למתנחלי חברון:

"זיכיתם עצמכם בזכות ראשונים, בחידוש היישוב היהודי בחברון. מאז ומתמיד היו יהודים בעיר הזאת, שהיא עיר האבות וערש האומה. קהילה יהודית חייתה בחברון תמיד, בתנאי מצוקה כלכלית וביטחונית, תחת שלטון זר, עד שנעקרה מכאן בכוח האלימות לפני כארבעים שנה. אין להעלות על הדעת, שייאסר על יהודים להתנחל מחדש בעיר האבות הקדומה".

מחזירים את הספרים לעם הספר

והחודש:

ספר הזוהר

בואו לאחת מחנויות

רשת סטימצקי או צומת ספרים

וקבלו את הספר

ב-35 ש"ח בלבד.

עם הספר

ידיעות אחרונות
העיתון של המדינה
לרכישת מנוי 3778*

ynet ידיעות אחרונות

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב!

ילדים שלנו
זהה את המקום

הילדים שפתרו נכונה את החידה מהשבוע שעבר:
אמרי כהן מתל אביב, **אלישע איזביצקי** מאדם, **ואלימי אהרון** מנתיבות.
את פתרון הפאזל יש לשלוח עד יום ב' הקרוב, באמצעות דוא"ל: **m@myesha.org.il** או באמצעות הפקס' **02-6516662**. נא לציין שם וכתובת הפותר. בין הפותרים יוגרלו פרסים ממוצרי גוש קטיף.

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 44

מאירועי הפרקים הקודמים: אוריאל נשאב לתוך תמונה ישנה שהוא מוצא בבית סבו, ומתברר לו שהוא חזר בזמן. הוא פוגש בשוב, אדם מסתורי המספר לו כי הם יוצאים למסע ביהודה, שומרון וחבל עזה. הפעם אוריאל ושוב מוצאים את עצמם שוב בהיאחזות השנייה שקמה בעקבות הפיגוע באוטובוס ליד שילה.

הַמַּעֲרִבוֹנֶלֶת נִפְתְּחָה בַּשֵּׁנִית וְאוֹרִיאֵל מָצָא אֶת עַצְמוֹ בְּלֵב יִישׁוּב פּוֹרֵחַ. הוּא וְשׁוּב הֶחֱלוּ לְהִסְתּוֹבֵב וּלְהִתְרַשֵּׁם מֵהַבָּתִּים וּמֵהָרְחוֹבוֹת שֶׁהֶחֱלִיפוּ אֶת הַגִּבְעָה הֶחָשׂוּפָה שֶׁרָאוּ דַּקּוֹת סְפוּרוֹת קוֹדֶם לָכֵן. "כַּעֲבוֹר זְמַן אָרוֹךְ שֶׁבּוֹ הַתּוֹשָׁבִים הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְמוֹדֵד עִם לְחָצִים שֶׁל אֵלּוּ שֶׁרָצוּ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִשָּׁם", אָמַר שׁוּב תּוֹךְ כְּדֵי שֶׁהָלְכוּ. "הַמָּקוֹם הֵחֵל לְהִתְבַּסֵּס וּבְשָׁלָב מְסוּיָם אֲפִילוּ הָפַךְ לְהֵיאָחְזוּת שֶׁל הַנַּחַ"ל. כַּעֲבוֹר זְמַן נוֹסָף מִפְלֶגֶת מוֹלֶדֶת הִצִּיבָה כְּתֻנָּאי לִכְנִיסָתָהּ לַמֶּמְשָׁלָה אֶת הַהַכָּרָה בַּמָּקוֹם כְּיִישׁוּב יִשְׂרְאֵלִי". אוֹרִיאֵל הִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ. בְּכֹל מָקוֹם נִרְאוּ אֲנָשִׁים, נָשִׁים וִילָדִים הֶחַיִּים בַּמָּקוֹם כְּאִילוּ מֵעוֹלָם לֹא הָיוּ הַקְּשָׁיִים שֶׁהוּא רָאָה מִקּוֹדֶם. "כְּמַעַט שֶׁכָּחְתִּי שֶׁלֹּא אָמַרְתִּי לְךָ אֵיךְ קוֹרְאִים לַמָּקוֹם". אָמַר שׁוּב כְּשֶׁחִיּוּךְ עַל פָּנָיו, "בָּרוּךְ הַבָּא לְרֶחֱלִים!" שׁוּב וְאוֹרִיאֵל יָשְׁבוּ עַל סַפְסָל קָטָן שֶׁעָמַד לְיַד אֶחָד הַשְּׁבִילִים. "אֲנָשִׁים נוֹטִים לִרְאוֹת רַק אֶת הַפֶּרֶק הָאַחֲרוֹן בְּכֹל סִיפּוּר, וְלָכֵן הֵם מְקַבְּלִים אֶת הָרוֹשֶׁם שֶׁיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁמַּצְלִיחִים לְהָרִים דְּבָרִים מוּשְׁלָמִים בָּקַלּוּת. הָאֱמֶת הִיא", שׁוּב עָצַר וְהִסְתַּכֵּל עַל נְמָלִים קְטַנּוֹת שֶׁהָלְכוּ בְּטוּר יָשָׁר עַל הָאֲדָמָה מִתַּחְתָּם. "שֶׁבְּכֹל מָקוֹם יְהֻפָּה וּמוּשְׁלָם נִשְׁפְּכוּ הַרְבֵּה דְּמָעוֹת וְהוּשְׁקְעוּ הַרְבֵּה זֵיעָה וְאֻמּוּנָה כְּדֵי שֶׁיִּשְׂתַּגֵּשׂ". אוֹרִיאֵל חִיֵּךְ לְשׁוּב. הוּא נִדְהָם בְּכֹל פַּעַם מֵחָדָשׁ מִמִּסְרוּת הַנֶּפֶשׁ וְהַתְעוּזָה שֶׁל הָאֲנָשִׁים שֶׁפָּגְשׁוּ בַּמַּסָּע, הוּא מַמָּשׁ פָּחַד שֶׁפִּתְאוֹם יִגָּמְרוּ הַסִּיפּוּרִים. "אַל תִּדְאַג", שׁוּב אָמַר, כְּאִילוּ קָרָא אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו. "יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה סִיפּוּרִים לְסַפֵּר לְךָ"...

המשך בשבוע הבא...

"הקודש חבוי הוא בכל זמן,
אלא שחול הוא מסווה המסתיר אותו.
במועד בא הקדוש ומסיר את הצעיף,
מגלה פני הלו, והאורה הקדושה
מלבבת ומרווה אז תתענג על ה'"

(הראי"ה קוק, אגרות הראי"ה, ג', ל"ה)

והחודש
אשר נהפך
מיגון
לשמחה

עזרי יוצאת במגבית פורים תשס"ח עבור
מאות הפניות שהגיעו למשרדי עזרי
עזרו לנו להפוך להם את חודש אדר
לחודש שמח באמת!

מראש חודש אדר ב' יפתח ב'עזרי' מוקד "בו ביום" ויהיה ניתן לתת מתנות לאביונים שיחולקו ביום הפורים (בכדי שנדע מתי לחלק האם בי"ד או בט"ו נא לציין את מקום המגורים) כמו כן ניתן יהיה לתת את מעות מחצית השקל.

עזרי-קרן הצדקה המאוחדת לישראל - לתרומות בכרטיס אשראי חייגו:

1800-39-50-50

כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו
או בהפקדה בבנק הדואר חשבון מספר: 8209909

ניתן לתרום גם באתר שלנו:
WWW.EZ-RI.COM